

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo petega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 4. junija 2013 v zadevi R 1308/2012-5, ki se nanaša na prijavo znamke Skupnosti št. 010355527, beseda: SUBSCRIBE, in odločbe oddelka za znamke z dne 22. maja 2012, ki je bila sprejeta pred zgoraj navedeno odločbo, v delu, v katerem se nanašata na zavrnitev varstva;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „SUBSCRIBE“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16 in 42 – prijava znamke Skupnosti št. 10 355 527

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

- kršitev člena 7(1)(b) in (2) Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 83 Uredbe št. 207/2009 v povezavi z načelom enakega obravnavanja ter členoma 6 in 14 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobod, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, kakor je bila spremenjena s Protokolom št. 11, ki je začel veljati 1. novembra 1998;
- kršitev člena 56 PDEU.

Tožba, vložena 5. avgusta 2013 – T & L Sugars in Sidul Açúcares proti Komisiji

(Zadeva T-411/13)

(2013/C 274/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: T & L Sugars Ltd (London, Združeno kraljestvo) in Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugalska) (zastopnika: D. Waelbroeck, odvetnik, in D. Slater, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija in Evropska unija, ki jo v tej zadevi zastopa Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata:

- razglasi za nične uredbe komisije, s katerimi so rafinerije trsnega sladkorja v konkurenčno manj ugodnem položaju, zlasti (i) Uredbi 505/2013 ⁽¹⁾ in 629/2013 ⁽²⁾ o posebnih ukrepih glede dajanja izvenkvotnega sladkorja in izoglukoze na trg Unije z znižanimi presežnimi dajatvami v tržnem letu 2012/2013; (ii) Uredbi 574/2013 ⁽³⁾ in 677/2013 ⁽⁴⁾ o določitvi dodelitvenega koeficienta za razpoložljive količine izvenkvotnega sladkorja za prodajo na trgu Unije po znižani presežni dajatvi; ter (iii) Uredbo 460/2013 ⁽⁵⁾ o določanju najnižje stopnje carinskih dajatev kot odgovor na tretji delni javni razpis v okviru razpisnega postopka in Uredbo 542/2013 ⁽⁶⁾ o določanju najnižje stopnje carinskih dajatev za sladkor kot odgovor na četrti delni javni razpis v okviru razpisnega postopka; ter sprejme kot dopusten in utemeljen tožbeni razlog, ki se nanaša na nezakonnost na podlagi člena 277 PDEU zoper Uredbo 36/3013 ⁽⁷⁾ o odprtju stalnega javnega razpisa za tržno leto 2012/2013 za uvoz sladkorja z oznakama KN 1701 14 10 in KN 1701 99 10 po znižani carini;
- podredno, sprejme kot dopusten in utemeljen tožbeni razlog, ki se nanaša na nezakonnost na podlagi člena 277 PDEU zoper Uredbi 505/2013 in 629/2013
- razglasi člen 186(a) Uredbe 1234/2007 ⁽⁸⁾ (uredba o spremembi) za nezakoni na podlagi člena 277 PDEU, ker z njim upoštevne določbe Uredbe 318/2006 ⁽⁹⁾ niso ustrezno prenesene;
- EU, ki jo zastopa Komisija, naloži plačilo kakršnekoli odškodnine za škodo, ki je nastala tožečima strankama, ker je Komisija kršila zakonske obveznosti, in znesek te odškodnine, ki sta jo tožeči stranki utrpeli od 1. aprila 2013 do 30. junija 2013, določi na 42 261 036 EUR in ga poveča za kakršnokoli tekočo škodo, ki je tožečima strankama nastane po tem datumu, ali katerikoli drugi znesek, ki odraža škodo, ki sta jo tožeči stranki utrpeli, ali jo bosta utrpeli in dokazali med tem postopkom, med drugim vključno z bodočo škodo, pri čemer se vsi navedeni zneski povešajo za obresti od dneva, ko Sodišče izda sodbo, do dejanskega plačila; in

- Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker po eni strani Uredbi 505/2013 in 629/2013 določata fiksno in splošno veljavno presežno dajatev 177 EUR in 148 EUR na tono – kar je manj kot polovica običajnih 500 EUR na tono – ki se uporablja za specifično količino (skupno 300 000 ton) sladkorja, ki se enako razdeli le med pridelovalce sladkorne pese, ki za to zaprosijo. Po drugi strani Uredba (EU) št. 36/2013 določa neznanu in nepredvidljivo carinsko dajatev, ki se uporablja le za ponudnike, ki uspejo na javnem razpisu (to so lahko predelovalci sladkornega trsa, sladkorne pese ali katera koli tretja stranka), v nedoločenem skupnem znesku.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev uredbe o spremembi in neobstoj ustrezne pravne podlage, saj naj Komisija glede na Uredbi 505/2013 in 629/2013 ne bi imela pristojnosti za zvišanje kvot in naj bi, nasprotno, morala naložiti visoke odvrtačne dajatve za dajanje izvenkvotnega sladkorja na trg EU. Komisija glede javnega razpisa za znižane dajatve nima nikakršne pristojnosti ali pooblastila za sprejem takšnega ukrepa, ki ni bil nikdar predviden v temeljni zakonodaji.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša načelo pravne varnosti, ker je Komisija določila sistem, v katerem carine niso predvidljive in določene na podlagi uporabe konsistentnih in objektivnih meril, ampak na podlagi subjektivnega sprejetja plačila (subjektov, ki so v zvezi s tem izpostavljeni zelo različnim pritiskom in pobudam) brez dejanske povezave z dejansko uvoženimi proizvodi.
4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, ker bi lahko Komisija na enostaven način sprejela manj omejujoče ukrepe za obvladovanje pomanjkanja, namen katerih ne bi bil izključno škodovanje rafinerijam uvoznicam.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša kršitev zaupanja v pravo, ker sta tožeči stranki lahko upravičeno pričakovali, da bo Komisija za ponovno vzpostavitev dobave surovega sladkornega trsa uporabila ukrepe, določene v uredbi 1234/2007. Tožeči stranki naj bi lahko upravičeno pričakovati tudi, da bo Komisija ohranila ravnovesje med rafinerijami uvoznicami in domačimi proizvajalci sladkorja.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša kršitev načela skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja, ker je Komisija pri upra-

vljanju trga sladkorja večkrat storila bistvene napake in ravnala protislovno, kar kaže najmanj na pomanjkanje razumevanja osnovnih tržnih mehanizmov. Na primer, njena bilanca stanja – ki predstavlja eno glavnih sredstev za vsebino in trenutek posega na trg – je bila očitno napačna in je temeljila na pomanjkljivi metodologiji. Poleg tega so bile dejavnosti Komisije glede odprave primanjkljaja očitno neprimerne.

7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 39 PDEU, ker Komisija ni uresničila dveh ciljev, navedenih v tej določbi Pogodbe.
8. Osmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev Uredbe 1006/2011⁽¹⁾. Dajatve, ki se uporabljajo za beli sladkor so dejansko, le malo višje kot za surovi sladkor, saj znaša razlika le 20 EUR na tono. To je v ostrem nasprotju z razliko 80 EUR med standardnima uvoznima dajativama za rafinirani sladkor (419 EUR) in surovi sladkor za rafiniranje (339 EUR), ki sta določeni v Uredbi (EU) št. 1006/2011.

Tožeči stranki v utemeljitev odškodninske tožbe dodatno navajata tudi, da je Komisija s pasivnostjo in neustreznimi dejanji grobo in očitno prekoračila mejo diskrecijske pravice, ki ji je zaupana na podlagi Uredbe (ES) št. 1234/2007. Poleg tega to, da Komisija ni sprejela ustreznih ukrepov, pomeni očitno kršitev pravnega pravila, „katerega namen je podelitev pravic posameznikom“. Komisija je kršila zlasti splošna načela EU in sicer načela pravne varnosti, prepovedi diskriminacije, sorazmernosti, legitimnih pričakovanj ter dolžnost skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 505/2013 z dne 31. maja 2013 o nadaljnjih posebnih ukrepih glede dajanja izvenkvotnega sladkorja in izoglukeze na trg Unije z znižanimi presežnimi dajativami v tržnem letu 2012/2013 (UL L 147, str. 3).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 629/2013 z dne 28. junija 2013 o nadaljnjih posebnih ukrepih glede dajanja izvenkvotnega sladkorja in izoglukeze na trg Unije z znižanimi presežnimi dajativami v tržnem letu 2012/2013 (UL L 179, str. 55).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 574/2013 z dne 19. junija 2013 o določitvi dodelitvenega koeficienta za razpoložljive količine izvenkvotnega sladkorja za prodajo na trgu Unije po znižani presežni dajativi v tržnem letu 2012/2013 (UL L 168, str. 29).

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 677/2013 z dne 16. julija 2013 o določitvi dodelitvenega koeficienta za razpoložljive količine izvenkvotnega sladkorja za prodajo na trgu Unije po znižani presežni dajativi v tržnem letu 2012/2013 (UL 2013 L 194, str. 5).

⁽⁵⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 460/2013 z dne 16. maja 2013 o določanju najnižje stopnje carinskih dajatev za sladkor kot odgovor na tretji delni javni razpis v okviru razpisnega postopka, odprtega z Izvedbeno uredbo (EU) št. 36/2013 (UL L 133, str. 20).

- (⁶) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 542/2013 z dne 13. junija 2013 o določanju najnižje stopnje carinskih dajatev za sladkor kot odgovor na četrti delni javni razpis v okviru razpisnega postopka, odprtega z Izvedbeno uredbo (EU) št. 36/2013 (UL L 162, str. 7).
- (⁷) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 36/2013 z dne 18. januarja 2013 o odprtju stalnega javnega razpisa za tržno leto 2012/2013 za uvoz sladkorja z oznakama KN 1701 14 10 in KN 1701 99 10 po nižani carini (UL L 16, str. 7).
- (⁸) Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (UL L 299, str. 1).
- (⁹) Uredba Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja (UL 2006 L 58, str. 1).
- (¹⁰) Uredba Komisije (EU) št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 282, str. 1).

Tožba, vložena 9. avgusta 2013 – Chin Haur Indonesia proti Svetu

(Zadeva T-412/13)

(2013/C 274/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indonezija) (zastopnika: T. Müller-Ibold in F.-C. Laprévotte, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 1(1) in (3) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 501/2013 (¹) v delu, v katerem se nanaša na razširitev protidampinške dajatve na tožečo stranko in zavrača njen zahtevek za izvzetje, razglasi za delno ničen;
- Svetu naloži plačilo sodnih in drugih stroškov in izdatkov tožeče stranke, povezanih s to zadevo; in
- sprejme vse druge ukrepe, za katere meni, da so ustrezni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija in Svet nista dokazala izogibanja pri uvozi iz Indonezije, s čimer sta storila očitno napako pri presoji, ker:
 - je ugotovitev, da je prišlo do spremembe vzorca trgovanja, očitno napačna;
 - je Svet napačno trdil, da so proizvajalci v Indoneziji, natančneje tožeča stranka, pretovarjali kolesa iz Kitajske v EU.
2. Drugi tožbeni razlog: Svet je napačno ugotovil, da tožeča stranka ni bila pripravljena sodelovati in da tako nesodelovanje upravičuje zavrnitev njenega izvzetja, ker:
 - je tožeča stranka sodelovala po najboljših zmožnostih;
 - ugotovitev nesodelovanja ni upravičena;
 - ugotovitev Sveta o nesodelovanju ni obrazložena;
 - Svet ni upošteval dodatnih informacij, ki jih je posredovala tožeča stranka.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev procesnih pravic tožeče stranke v preiskavi, ker:
 - Komisija ni izpolnila svoje obveznosti nepristranske presoje dokazov, s katerimi razpolaga;
 - so bile pri preiskavi, ki jo je opravila Komisija, storjene kršitve postopka.
4. Četrti tožbeni razlog: zavrnitev zahtevka tožeče stranke za izvzetje pomeni kršitev načela enakega obravnavanja, ker:
 - je Komisija tožečo stranko s tem, ko je izvoznikom v podobnem položaju priznala izvzetje, njen zahtevek za izvzetje pa zavrnila, postavila v slabši položaj;
 - se je tožečo stranko nepravilno obravnavalo enako kot proizvajalce, ki so v celoti zavrnili sodelovanje.
5. Peti tožbeni razlog: ugotovitve škode in dampinga v Izvedbeni uredbi niso v skladu z osnovno protidampinško uredbo, ker:
 - je ugotovitev slabitve popravljalnega učinka protidampinške dajatve napačna;